[ఆరవ భాగము]

సముద్రానికి పశ్చిమం ఒడ్డున పొదల్లోని బోట్ ని సులభంగా గుర్తు పట్టాం.

అడ్డుగా ఉన్న ఆకుల్ని, కొమ్మల్ని చకచకా తొలగించింది శాన్యోరా.

యిద్దరం కాబిన్ లోకి వెళ్ళాం.

నేనూహించింది నిజమే అయింది.

చాల రోజులుగా వాడకపోడంవల్లా, సముద్రపు ఉప్పు గాలివల్లా అప్పుడప్పుడే తుప్పుపడుతోంది యింజన్. మా వెంట తెచ్చుకున్న ఆయిల్ ని అన్ని జాయింట్లలో పోశాను. ఆయిల్ గుడ్డతో ప్రతి భాగాన్ని కడిగేశాను.

అంతా అరగంట పట్టింది.

అలసిపోయి పైకి లేచి నిలబడ్డాను.

నా నడుం పీకుతోంది.

చేతులు యిసుకలో రుద్దుకొని సముద్రపు నీటిలో కడుక్కున్నాను.

“శాన్యోరా! చీకటి పడుతోంది. రేపు ఉదయం వచ్చి ట్రయల్ వేద్దాం. ఈలోపున ఆయిల్ యింకుతుంది ఇంజన్ భాగాల్లో” అంటూ చేతులు తడుచుకున్నాను. సిగరెట్ పాకెట్ తగల్లేదు.

“శాన్యోరా! యు గాట్ ఎ సిగరెట్?”

ఆమె బెల్‌బాటమ్ పాంట్‌లోంచి ఓ పేకెట్ తీసింది.

అందులో రెండు సిగరెట్లు మాత్రం వున్నాయి.

“భయంకర్! ఇది లాస్ట్ బట్ వన్ పాకెట్. యింకో పెట్టి మాత్రం వుంది. పోతే ఇంకో క్వార్టర్ బాటిల్ బ్రాందీ వుంది. మనం తినడం మర్చిపోయిన రొట్టెలు పాడైపోయాయి” అంది ఓ సిగరెట్ ఇస్తూ.

“మైగాడ్! చావుకబురు చల్లగా చెప్పేవు” అన్నాను నిస్పృహగా. “మోటర్ బోటులో ఎన్ని వారాలు ఏకబిగిన ప్రయాణం చేయాలో తెలియదు. ఎలాగోలా పోర్ట్‌సుడాన్‌లో పడితే, అక్కడి మన బ్రాంచి వాళ్ళు మన ఆరోగ్యం చూసుకుంటారు. ఆల్‌రైట్. మూవ్ ఆన్.”

యిద్దరం ప్రయాణం గురించి మాట్లాడుకొంటూ తిరుగుముఖం పట్టాం.

చెట్ల మధ్యలో నడుస్తున్నాం ఇద్దరం.

అంతలో......

ఎవరో గభాలున వెనకనుంచి శాన్యోరామీద పడ్డారు.

ఆమెను బలంగా బంధించి చేత్తో నోటిని మూస్తూ ఆ వ్యక్తి నావేపు తిరిగాడు.

అదిరిపడుతూ అతనివేపు చూసాను.

ప్రక్కలో బాంబు ప్రేలినట్లయింది.

ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు!!

అడివి దున్నలా అతనిమీద లంఘించబోయాను.

ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడి చేతిలో తళుక్కున మెరిసింది ఈటె!

అదిరిపడి పక్కకి తప్పుకోబోయాను.

పొట్ట ప్రక్కగా కసుక్కున దిగింది ఈటె!

డొక్కలు పట్టుకుని బాధగా ముందుకి వంగాను.

ప్రపంచం గిర్రున తిరుగుతోంది.

'నా శాన్వేరాను ఆ దుర్మార్గుడు తీసుకుపోతున్నాడు' అన్న నిజం భయంకరంగా మెరిసింది.

రక్షించాలామెను!

తడబడే కాళ్ళతో రెండడుగులు ముందుకు వేశాను.

వ్చ్...లాభం లేదు...

కళ్ళు బైర్లు కమ్ముతున్నాయి.

పొత్తి కడుపు పక్కగా ఈటె...!!

ఒక చేత్తో తలా, మరో చేత్తో నడుం పట్టుకొని కళ్ళ ముందు ఏర్పడ్డ కృత్రిమాంధకారంలో కూలిపోయాను....

* * *

భారంగా కళ్ళు తెరిచాను.

ఎదురుగా, నిటారుగా ఓ వృక్షం కనబడుతోంది.

అప్పుడే చీకటి పడుతోంది...

అంటే నేను స్పృహతప్పి ఎంతోసేపు కాలేదన్నమాట.

"మి...జో...రా!" అన్న పిలుపు దగ్గరో వినబడింది.
తల ప్రక్కకు తిప్పాను.
మెదడులో ఏదో కలుక్కుమన్నట్లయింది.
నేలమీద కూర్చుని భాష్పపూరిత నేత్రాలతో ఆత్రుతగా చూస్తున్న జోనా ముఖం కనబడింది.

ఆమె బలమైన వక్షోజాలు నగ్నంగా ఉన్నాయి. నా మనసు వాటివైపు లగ్నం కావటం లేదు.

"జోనా ఎలా వచ్చేవు?" అడిగేను మెల్లిగా. నడుం పట్టుకొని కూర్చుంటూ.
పాంట్ పై బొత్తాలు విప్పబడి వున్నాయి. బొడ్డుకు ప్రక్కగా గాయంమీద ఏదో ఆకుపచ్చని పసరు వేసి వుంది. చల్లగా ఉందక్కడ.
నొప్పి తెలియడంలేదు.
జోనా నా భుజంపై చేయి వేసింది.

"మిజోరా! చీకటి పడితే మీరు గూడానికి రావడం కష్టం. దారి తప్పే అవకాశం ఉంది. బాబా అనుమతి తీసుకుని భోజనానికి మిమ్మల్ని వెంటపెట్టుకు వద్దామని బయలుదేరేను. ఇక్కడికొచ్చేసరికి నేను ఊహించనిది జరిగింది. నీ నడుంవద్ద ఈటె వుంది లోతుగా దిగబడి. వెంటనే బయటకు లాగి పసరు వేసాను. నీకూడా ఉండే అమ్మాయి కనపడలేదు నాకు."
శాన్యోరా జ్ఞాపకం రాగానే అదిరిపడ్డాను.

పోరాటంలో తుపాకీ గుళ్ళతో ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడి భుజాన్ని నింపింది.

ఆ కసితో ఆ దుర్మార్గుడు ఆమెనేం చేస్తాడో?
"జోనా! ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు నన్ను దొంగ దెబ్బ

తీసి శాన్యోరానె త్తుకుపోయాడు. నువ్వు నాకో సహాయం చేయాలి. నా గదిలో తుపాకీ ఉంటుంది. అది నిముషాల్లో తేవాలి.''

''మిజోరా! నీకు విశ్రాంతి అవసరం. బాబా, నేను మా మనుషులతో వెళ్ళి నీ శాన్యోరాని విడిపించుకు వస్తాం'' సలహా ఇస్తూ పలికింది జోనా.

''జోనా ఇలాంటి దెబ్బలు ఇంతకు ముందెన్నో తిన్నాను. పైగా, నువ్వు మందు వేశావుగా. దయచేసి ఇంకేం చెప్పక. నేనొక్కణ్ణే వెళ్తాను. ఎక్కువమందిని తీసికెళ్తే అంతా రసాభాస అవుతుంది. తెలివిగా తీసుకువాలి శాన్యోరాను. వెంటనే నా తుపాకీ తీసుకురా. ఎవరికీ కనబడక. ఆలస్యం అవుతుంది.''

జోనా బరువుగా నిట్టూర్చి పైకి లేచింది.

''మిజోరా! ఇక్కడున్నట్లొస్తాను'' అంటూ మెఱుపులా చెట్ల మధ్య మాయమైంది.

మోటారు బోటును చకచకా సముద్రంలోకి లాగాను.

అయామ్ లక్కీ! ఇంజన్ పనిచేస్తోంది.

అయిదు నిమిషాల్లో ప్రత్యక్షమైంది జోనా.

ఇంజన్ ఆపేను.

తుపాకీ, తూటాలు నా చేతికిచ్చిందామె.

ఆమె చేతిలో విల్లు, పదునైన బాణాలు కనబడ్డాయి.

''అవెందుకు?'' అడిగాను.

''మిజోరా! కనీసం నేనొక్కదాన్నే నీతో వస్తున్నాను.''

''వద్దు జోనా! నీకేదైనా అయితే నీ తండ్రికి సంజాయిషీ చెప్పలేను.'' అంటూ ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసేను.

"వెళ్ళొస్తాను. జోనా! బాబా కీవిషయం చెప్పు" అంటూ ప్రక్కకు చూసాను.

జోనా అక్కడ లేదు!

పిచ్చిపిల్ల కోపగించి వెళ్ళిపోయింది. దడ దడ శబ్దం చేస్తూ బోటు పశ్చిమంగా ప్రయాణించసాగింది. అరగంట తర్వాత వెన్నెల వెలుగులో దూరంగా ఎఱ్ఱమనుషుల దీవి కనిపించింది.

సరిగ్గా అదే సమయంలో......

బోటు వెనుక భాగంలో ఏదో చప్పుడైంది.

అదిరిపడుతూ వెనక్కి తిరిగాను.

"జోనా!"

నేరం చేసినట్లు తల వంచుకొని నా ముందుకొచ్చింది.

"మిజోరా! యంత్రం ఆపేయ్. శబ్దం రాకూడదు. ఒడ్డుదాకా తెడ్లతో నడుపుదాం." అంది గంభీరంగా జోనా నేల చూపులు చూస్తూ.

ఆమె నేమనాలో తెలీలేదు నాకు. ఇంజనాపి మెల్లగా తెడ్లు వేయసాగాం.

బోటుని ఒడ్డునే వున్న చెట్ల మధ్యకి లాగేశాను. జోనా సాయంతో.

నాయకుడి గూడాన్ని వెతకాలి.

ఇద్దరం చెట్ల మధ్యగా నడవసాగాం.

వెనుకగా నడుస్తున్న జోనా నన్ను చటుక్కున వెనక్కి లాగింది.

తూలి పడబోయి నిగ్రహించుకున్నాను.

రివ్వున ఓ ఈటె వచ్చి నా కాలిముందు దిగబడింది.

మైగాడ్! తల మధ్యభాగంలో దిగబడాల్సిన ఈటె అది.

క్షణంలో ప్రాణం దక్కింది.

ప్రత్యర్థులకోసం అటూ ఇటూ చూశాను.

జోనా ఎప్పుడు విల్లు ఎక్కుపెట్టి బాణం వేసిందో తెలీదు. ఎత్తయిన వృక్షాగ్రం మీంచి తాటికాయలా దబ్బున నా కాళ్ళముందు పడ్డాడో ఎఱ్ఱమనిషి.

అతని గుండెల్లో దిగి రెండవవైపు కనబడుతోంది జోనా వదిలిన బాణం!

తుపాకీ చటుక్కున గురిపెట్టి చెట్టువైపు చూశాను. వృక్షాగ్రంపై, మరో ఎఱ్ఱమనిషి అదే సమయంలో ఈటె విసరబోతున్నాడు.

"మిజోరా! తుపాకీ యిపుడు పేల్చొద్దు. శబ్దానికి తోడేళ్ళ దండులా వస్తారు ఎఱ్ఱమనుషులు" చిన్నగా అరిచింది జోనా. "ఆ పడుతున్న ఈటె అందుకో."

జోనా వైపు రివ్వున దూసుకొస్తోంది మరో ఈటె.

చేతో పట్టుకోవడం కష్టం. అరచేయి చీలుతుంది.

కొంచెం పైకెగిరి తుపాకీ మడమను గాలిలో కత్తి ఈటెను పడగొట్టేను. ప్రక్కగా కూలిపడిందీటె.

జోనా ఆలస్యం చేయలేదు. విల్లు ఎక్కుపెట్టి రివ్వున వదిలింది బాణాన్ని. చెట్టుమీద ఎఱ్ఱమనిషి కంఠంలో నాటుకొందది. ఆ వ్యక్తి అరవలేదు.

క్రిందపడలేదు. కంఠంలోంచి చెట్టుకొమ్మలోకి దిగబడింది బాణం. యారోషూటింగ్‌లో జోనా నేర్పుకు అప్రతిభుడనయ్యాను.

"జోనా! మెరుపులా ఎదురుపడ్డ మృత్యువుబారినుండి క్షణంలో తప్పించేవ్" అన్నాను కృతజ్ఞత నిండిన కంఠంతో.

జోనా ఒక్క క్షణం నావేపు అదోలా చూసి మౌనంగా ముందుకు కదిలింది.

* * *

జోనా, నేను పొదచాటునుంచి ఆశ్చర్యంగా ముందుకు చూశాం. వెన్నెల వెలుగులో ఎదురుగా ఓ ఖాళీ మైదానం కనబడుతోంది. దాని మధ్యగా తాటిచెట్టు పొడవులో నాలుగు స్థంభాలమీద కట్టిన ఒక కుటీరం కనబడుతూంది. అంతా చెక్కలతో చేసిందే. క్రిందభాగంలో నాల్గు స్థంభాల చుట్టూ గుండ్రంగా మూడడుగులెత్తుగల రాతి గోడలమధ్య ఓ సరస్సులాంటిదుంది. పూర్వం రోజుల్లో రాజులు కట్టించే ఒంటిస్థంభం మేడ గుర్తుకొచ్చింది నాకు.

పైకెళ్ళటానికి కొయ్యమెట్ల నిచ్చెన ఉంది.

చుట్టూకట్టబడిన సరస్సులో ఏవో కదుల్తున్నాయ్ ఆకలిగా తలలు పైకెత్తి.

“మొసళ్ళు” అంది జోనా దిగ్భ్రమగా.

మైదానం చుట్టూ అక్కడక్కడా వెదజల్లబడిన ఎఱ్ఱ మనుషుల కుటీరాలు దూరదూరంగా ఉన్నాయి .

నేలమీద పాతిన దివిటీలు వెలుగుతున్నాయక్కడక్కడ, ఆ నిర్మానుష్యమైన ప్రదేశంలో...

“జోనా! నేను పైకి వెళ్తాను. నువ్వు ఎవరైనా అటు వైపొస్తే హెచ్చరికగా ఓ బాణం...అదుగో!...ఆకిటికీ తలుపుకుకొట్టు ఆ శబ్దం చాలు నేను జాగ్రత్తపడ్డానికి. ఓ.కె.?” అంటూ ముందుకు కదిలాను.

జోనా హస్తం నన్నాపేసింది.

కళ్ళు చిట్లించి ప్రశ్నార్థకంగా ఆమెవైపు చూసేను.

"మిసోరా! జాగ్రత్త" అంటూ చెయ్యి వదిలేసింది.

నవ్వి, ఆమె చంపలు తట్టాను.

లోడ్ చేసిన తుపాకీపట్టుకుని వంగుతూ, కొయ్య నిచ్చెన మెట్లవైపు పరిగెట్టాను.

*   *   *

"నువ్వు నాభుజాన్ని కొరికేవ్! అయినా నాకోపం లేదు. ఎఱ్ఱగా వనదేవతలా ఉన్నావ్. నిన్ను పెళ్ళాడి ఈ దీవికి రాణిని చేస్తాను. చెప్పు లేకపోతే యిప్పుడే నీ అందాన్ని అనుభవించక తప్పదు" అన్నాడు ఎఱ్ఱ మనుషుల నాయకుడు.

కిటికీ సందులోంచి లోపలికి చూస్తూ అదిరిపడ్డాను!

శాన్యోరా లోపల నగ్నంగా పడుకోబెట్టబడివుంది! చేతులూ, కాళ్ళూ సాగదీసి, కట్టబడివున్నాయి! కేకలు పెట్టకుండా నోటికడ్డంగా ఓతోలు పటకా బిగించబడి వుంది. నాయకుడు ఎదురుగా నగ్నంగా నిలబడివున్నాడు.

నాఒంటిమీద గరుగ్గా తేళ్ళూ, జెర్రులూ కదులుతూన్నట్లనిపించింది. నాయకుడి భాష శాన్యోరాకర్థమై వుండదు.

ఆమె కనుగ్రుడ్లు అవమానాగ్నితో నిప్పులు వర్షిస్తున్నాయి.

"ఇష్టమైతే అంగీకారసూచకంగా తలవూపు. నీకే లోటూ రానివ్వను. దీవికి రాణిని చేస్తాను" అంటూ సైగలు చేశాడు ఈసారి నాయకుడు.

మౌనంగా వుండిపోయింది శాన్యోరా. నాయకుడు అసహనంగా ఆమెవైపు కదిలాడు. ఆమె మీదకు వంగి వికృతంగా నవ్వుతూ శరీరమంతా చేత్తో తడిమసాగా...

అంతే! జబ్బలతో బలంగా తన్నేను. కిటికీ తలుపులూడి లోపల పడ్డాయి.

అదిరిపడుతూ పైకిలేచాడు నాయకుడు.

“యూబ్లడీ వైల్డ్ పిగ్! కదలక. ఇంతకుముందు తుపాకీ దెబ్బ ఎలావుంటుందో రుచి చూసావ్.”

తుపాకీ పొజిషన్‌లో పెట్టి కాలితో బట్టలు శాన్యోరా శరీరం మీదికి తన్నేను. “కట్లు విప్పు” కర్కశంగా పలికేను అతని కంఠానికి గన్ బారెల్ గుచ్చి.

చకచకా ఆమె కట్లు విప్పాడు ఎఱ్ఱమనుషుల నాయకుడు.

గబగబా దుస్తులు అస్తవ్యస్తంగా ధరించి శాన్యోరా బోనులోంచి బైటపడ్డ సింహంలా గాలిలోకి ఎగిరి.

“యూ బ్లడీ సన్ ఆఫ్ ఎ బిచ్” అంటూ అతని పొత్తి కడుపుక్రింద “హాఫ్ కిడో” దెబ్బ ప్రసాదించింది.

పొత్తికడుపు పట్టుకుని దిశలు దద్దరిల్లేలా అరవబోయాడు నాయకుడు.

అయితే అతని నోటిని చటుక్కున మూసేశాను వెనక నుంచి.

“ప్లీజ్ శాన్యోరా! ఆవేశం ఆపుకో. హడావుడి చెయ్యక” అంటూ ఎఱ్ఱనాయకుణ్ణి బయటకు లాక్కొచ్చాను.

శాన్యోరా వగరుస్తూ నా వెనుక వచ్చింది.

నాయకుడు చుట్టూ నా చేతిపట్టు వదిలేసి గుండెలమీద గురిపెట్టాను తుపాకీ.

“రేయ్! నువ్వింక బ్రతకడం నల్లమనుషులకు ప్రమాదకరం. త్వరగా నిర్ణయించుకో నా తుపాకీ తూటాతో

చస్తావా?... క్రిందకి సరస్సులోకి దూకి మొసళ్ళకి ఆహారం అవుతావా?''

చటుక్కున కేకలు పెట్టబోయాడు నాయకుడు. చటుక్కున అతని నోరు బలంగా మూసేసింది శాన్యోరా. అతని నోటికి తోలుపటాకా గట్టిగా బిగించింది.

''శాన్యోరా! తోసెయ్ అతన్ని మొసళ్ళ మధ్యకి'' అన్నాను గంభీరంగా.

''థాంక్యూ డియర్! నువ్వు రావడం ఒక్క క్షణం ఆలస్యమైతే నా శీలాన్ని ఈ దుర్మార్గుడు బలవంతంగా దోచుకుని వుండేవాడు,'' అంటూ అతన్ని రెండు చేతుల్తోనూ ఎత్తి సరస్సులోకి విసిరేసింది.

ఇద్దరం వెన్నెల వెలుగులోకి కింద చూశాం.

మొసళ్ళు భయంకరంగా నోరు తెరుచుకుని నాయకుడి మీదకి కదిలాయి.

చిన్న పొరపాటు చేశాం!?

అదే...

అతని చేతులు బంధించకపోవడం...

ఒక్క ఉదుటులో గట్టుపైకి ప్రాకాడు.

ఒక కాలు గట్టుమీద పెట్టాడు.

అదే క్షణంలో ఓ బాణం రివ్వునవచ్చి అతని కంఠంలో నాటుకుంది.

అది జోనా బాణమని చెప్పాను శాన్యోరాతో.

మొసళ్ళు అతన్ని నడుందాకా నోట కరచుకొని వెనక్కి లాగేశాయి.

ఇద్దరం గబగబా మెట్లు దిగి జోనా ఉన్న పొదల వేపుకు వచ్చాం.

నా కాళ్ళు టక్కున ఆగిపోయాయ్.

గుండె ఆగినంత పనైంది.

అక్కడ జోనా వెల్లకితలా నేలమీద పడుంది.

ఆమె నోరు నురగలు కక్కుతోంది.

* * *

"మికోరా! మీరు వెళ్ళిపోండి...ఎంతోసేపు బతకను...ప్రమాదకరమైన పాము..." అంటూ గొణిగింది అర్ధస్పృహలో.

ఆమె చెంపలు అరచేతుల్తో తట్టాను.

కొద్దిగా కళ్ళు తెరిచిందామె.

"జోనా! పిచ్చిగా మాట్లాడకు. నువ్వు బతికి మాతో వచ్చి తీరాలి......చెప్పు......నువ్వు బ్రతకాలంటే ఏం చెయ్యాలి?"

"పసుపురంగు ఆకుల పసరు......ముక్కుల్లో...... నోట్లో..."

"శాన్యోరా! క్విక్!" అన్నాను.

పసుపు రంగుల మొక్కలకోసం క్షణంలో మాయమైంది శాన్యోరా.

జోనాని మెల్లిగా కూర్చోపెట్టి, ఆమె వీపుచుట్టూ చేతులువేసి పట్టుకున్నాను.

శాన్యోరా వెళ్ళి రెండు నిమిషాలవుతోంది.

ప్రతిక్షణం దుర్భరంగా ఉంది.

మృత్యుముఖంలో ఉంది జోనా.

నా కళ్ళు మెరిసాయి. శాన్యోరా ఎదురుగా నిలబడి ఉంది.

"దొరికిందా?"

"అయామ్ సారీ భయంకర్! ఎక్కడా కనబడలేదు" అంది చెమటలు పట్టిన ముఖంతో.

"డామ్ యువర్ అపాలజీస్!" అర్చాను సన్నగా. "నువ్వూ నేను యిలా బ్రతికి ఉండడానికి కారణం జోనాయే. వెళ్ళు. ఆ ఆకులు రాందే తిరిగిరాకు. జోనా శవాన్ని ఆనందంగా తీసుకెళ్ళి వృద్ధ నాయకుడికి బహుమతిగా యివ్వలేను."

కాన్క్యోరా నా తుపాకీ తీసుకుని మళ్ళీ మాయమైంది.

జోనా ముఖంలోకి బెంగగా చూస్తూ ఉండిపోయాను.

క్షణక్షణానికీ ఆమె ముఖం కాంతివిహీనమౌతోంది.

ఆమె నోట్లో నురగలు ఎక్కువౌతున్నాయి.

వాటిని చొక్కాతో తుడుస్తూ దద్దమ్మలా ఉండిపోయేను.

"భయంకర్! అయ్ గాటిట్!" చేతిలోని బంగారు రంగు ఆకుల్తో పరుగెత్తుకు వచ్చింది కాన్క్యోరా.

చటుక్కున వాటిని అందుకుని, కరుడు నేలమీద ఒలికిన నూనెకోసం భూమిని పిండినట్లు మొండిబలంతో ఆకుల్ని అరచేతులమధ్య నలిపి పిండాను.

చివ్వున కారింది పసరు జోనా నోట్లోకి.

ఆమె ముక్కులో మరికొంత పిండాను.

ఫలితం ఉంటుందా......? అప్పటికే ఆలస్యం అయిందా?...?

ఆత్రుతగా జోనా ముఖంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయేను.

అయిదునిముషాల తర్వాత బరువుగా ఊపిరి పీలుస్తూ తల అటూ ఇటూ కదిలించింది జోనా.

"థాంక్ గాడ్!"

తేలిగ్గా ఊపిరి వదిలాను.

"శాన్యోరా! ఎలా సంపాదించేవ్ వాటిని?" అడిగాను ప్రశంసాపూర్వకంగా శాన్యోరాకేసి చూస్తూ.

"ఓ ఎఱ్ఱమనిషి గూడెంలో జొరబడి తుపాకితో బెదిరించేను. ఓ పెట్టెలోంచి తీసిచ్చాడు అసల్ని. బలంగా నె త్తిమీదోటిచ్చి పరుగెత్తుకొచ్చాను."

"భయంకర్! జోనా ముఖంలో లివింగ్ ఫీచర్స్ కనబడుతున్నాయి. షీ విల్ బి ఆల్ రైట్ ఇన్ ఏ ఫ్యూ మినిట్స్. మనం ఇక్కడ ఎక్కువసేపు గడపడం మంచిది కాదు. ఈమెను మనిద్దరం స్ట్రెచర్ పద్ధతిలో పట్టుకొని మోసుకెళ్దాం."

"యూ ఆర్ రైట్ శాన్యోరా!"

పైకి లేచాను. ఇద్దరం జోనాను పట్టుకొని బోట్ వేపు అడుగులేశాం.

* * *

జోనా పూర్తిగా కోలుకొంది మేము దీవి చేరే టప్పటికి.

బోటు దీవిని సమీపించేసరికి వృద్ధ నాయకుడు కంగారు పడుతూ తన అనుచరులతో ఎదురేగాడు.

విషయమంతా చెప్పాం నాయకుడికి.

"మిజోరా! ఇప్పుడు ఎఱ్ఱమనుషులు రెక్కలు తెగిన పక్షులు." అన్నాడు సంతోషంగా.

నా వాచి తడిసిపోయి తిరగడం మానేసింది.

అప్పటికి అర్ధరాత్రి అయి ఉంటుందని గ్రహించాను.

నాయకుడు చకచకా భోజనం ఏర్పాట్లు చేశాడు.

ఆ రాత్రి తిమింగలపు నూనె దీపాల వెలుగులో, రుచికరమయిన తిమింగలం మాంసం తిన్నాం.

కొంతసేపు ఆటవిక నృత్యాలు జరిగాయి.

నాయకుడిచ్చిన కల్లు తాగి, వారితోపాటు, నేనూ, శాన్యోరా భంగు తాగిన కోతుల్లా గెంతాం.

వినోద కార్యక్రమాలు ముగిసాయి.

అలిసిపోయి, నా గదిలోకి వెళ్ళి కుంభకర్ణుడిలా మంచంమీద వాలాను.

తిరిగి ఉదయం లేచేసరికి ఎండ తీవ్రంగా ఉంది.

బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ ఉలిక్కిపడ్డాను.

శాన్యోరా నా కాళ్ళదగ్గర తలపెట్టుకుని పడుకొంది.

ఆమెను తట్టి లేపాను.

"ఎందుకు కాళ్ళు పట్టుకు పడుకున్నావ్? క్షమించాను. లే."

"యూ బ్రూట్! రాత్రి బలవంతంగా తాగించావ్ కల్లు, పీకలదాకా" అరిచింది శాన్యోరా.

రాత్రి మత్తుపదార్థం సేవించడంవల్ల ఉదయానికి ఆమె బుగ్గలు ఉబ్బి మరింత అందంగా ఉన్నాయి.

"తర్వాత తీరిగ్గా తిడుదువుగాని. గెటప్ అండ్ ప్రిపేర్ యువర్ సెల్ఫ్. మనం వెళ్ళిపోతున్నాం" అన్నాను బైటికి నడుస్తూ.

గబగబా మోటార్‌బోట్‌నీ, దాని వెనుక లైఫ్‌బోటునీ కట్టి ప్రయాణానికి రెడీ అయ్యాము.

నాయకుడు ఏవో రకరకాల పళ్లు నా బోటులో తన మనుష్యులచేత సర్దించాడు.

ఓ వృక్షం దగ్గరికి తీసుకెళ్ళి చకచకా కాయలు తెంపాడు.

"ఏంటవి?" అడిగేను. ఆక్రోటు పళ్ళలా ఉన్నాయవి.

"దీన్ని వెన్నవృక్షం అంటారు. కాయ పెచ్చు లాగితే లోపల రుచికరమైన వెన్నలాంటి గుజ్జు ఉంటుంది. ఇవి ఎప్పటికీ పాడవ్వవ్" అన్నాడు వాటిని ఓ బుట్ట నిండా పోసి.

అతనికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి ఆ బుట్టను బోటులో పెట్టాను.

'మైన్సూరా' పక్షిని పంజరంలోంచి బయటికి తీసి, స్వేచ్ఛ ప్రసాదించాను.

"అయ్ లవ్ యూ డియర్..." అంటూ అది ఆకాశం లోకి ఎగిరిపోయింది, రెక్కలు కొట్టుకుంటూ.

జోనా రహస్యంగా నాకు కబురు పెట్టింది...!?

గూడెంవేపు నడిచాను.

గుడిసె తలుపులు తీసి లోపలికి వెళ్ళాను.

జోనా తల వంచుకొని కూర్చుని ఉంది.

ఎక్కిళ్ళు వినిపిస్తున్నాయి...

"జోనా!..." పిల్చాను.

నా కంఠం నాకే విచిత్రంగా అనిపించింది.

తల తిప్పిందామె.

అప్పుడే చూశాను.

ఆమె కళ్ళు ఉబ్బి ఉన్నాయి.

"మిజోరా! మళ్ళీ కల్సుకుంటామా మనం?" కళ్ళు మోచేత్తో తుడుచుకుంటూ బేలగా పలికింది.

జోనాని రెండు చేతుల్తో పైకి లేపి చటుక్కున కౌగిలించుకున్నాను గాఢంగా.

ఆనందాశ్చర్యాలతో ఉక్కిరి బిక్కిరయి నా గుండెల్లో అడవిమల్లెలా ముడుచుకుపోయి వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగిం

దా మె. నగ్నంగా ఉన్న ఆమె వక్షోజాలు నా ఛాతీకి మెత్తగా తగుల్తున్నాయి.

ముఖాన్ని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకొని పెదిమలు ముద్దు పెట్టుకొన్నాను. అర్ధనిమిలిత నేత్రాలతో నావైపు చూస్తోంది జోనా.

జోనాపై ప్రేమ ఉందో లేదో నాకు తెలియదు. ఆమె అమాయకత నాలో హృదయపూర్వకమైన జాలిని పుట్టిస్తోంది.

"తప్పకుండా కల్సుకుందాం జోనా, పరిస్థితులు అనుకూలిస్తే" అన్నాను నగ్నంగా ఉన్న ఆమె వీపును లాలనగా నిమురుతూ.

కౌగిలిలో కొన్ని క్షణాలు కళ్లు మూసుకుని మౌనంగా ఉండిపోయిందామె.

"మిజోరా! నేను యిక పెళ్ళి చేసుకోను. మీ ఇద్దరికీ ఓ అబ్బాయి పుడితే నాకందించండి. వాడిని పెంచి పెద్దజేసి ఈ దీవికి నాయకుడ్ని చేస్తాను" అంది మెరిసే కళ్ళతో జోనా.

ఆశ్చర్యంగా జోనా ముఖంలోకి చూస్తూ ఉండిపోయాను.

ఎంత అమాయకురాలు జోనా!

అసలు సాధారణంగా నాగరికుల పిల్లలను ఆటవికుల మధ్య పెంచడాన్కి ఎవరంగీకరిస్తారు?

ఆ విషయాలు బొత్తిగా తెలీవు జోనాకి.

అందుకే జోనా అ...మా...య...కు...రా...లు... అక్కడెక్కువ సేపుండడం జోనాలో విచారాన్నెక్కువ చేయడమే.

"వస్తాను జోనా! బ్రతికి బాగుంటే నీ కోరిక తప్పక తీరుతుంది. ఇది నా జ్ఞాపకార్థం ఉంచుకో!" అంటూ నా చేతికి ఉన్న నగిషీలు చెక్కబడిన, బరువైన వజ్రపు టుంగరాన్ని ఆమె రెండో వ్రేలుకి తొడిగాను.

లూజైంది.

మధ్యవ్రేలికి తొడిగాను.

జోనా తడిసిన కళ్ళతో ఆనందంగా చేతివైపు చూసు కుంటూ ఉండిపోయింది.

"మిజోరా! నేను నీ కేమివ్వగలను?" అంది గాద్గదికంగా.

పెదవిమీద చిరునవ్వు తెచ్చుకున్నాను.

"ఏమిచ్చావో నీకు బాగా తెలుసు" అంటూ గుమ్మం వైపు నడిచాను.

"మిజోరా!" జోనా పిలుపు.

ఆగిపోయాను.

పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చిందామె. "మరోసారి"అందామె నన్నల్లుకుపోతూ.

ఆమె పెదిమలను నా నోటితో కప్పాను.

మరో అయిదు నిముషాలదాకా అక్కడినుండి కదల్లేక పోయాను.

తడిసిన కళ్ళతో దీవి వాసులంతా వీడ్కోలు చెప్పారు.

మోటారు బోటు, లైఫ్‌బోట్‌ని ఈడ్చుకుంటూ భారంగా ముందుకు కదిలింది.

ఒడ్డుపాడవునా వీడ్కోలు చెప్తున్న ఆటవికులను కనబడి నంతవరకూ చూస్తూండిపోయాను...

భారమైన హృదయంతో కాబిన్‌లోకి వచ్చాను.

కాన్స్యేరా డ్రైవ్ చేస్తోంది బోట్‌ని.

"కాన్స్యేరా! భారంగావుంది. కొంచెం బ్రాండీ కావాలి" అడిగాను.

కిట్ వైపు చూపించిందామె.

బాటిల్ తీసి డైర్బ్రాండీ తాగుతూ ఆమె ప్రక్కగా చతికిలబడ్డాను.

తల దిమ్మెక్కుతూంది.

"భయంకర్! ఉంగరమేది?" నవ్వుతూ అడిగిందామె.

ఉలిక్కిపడ్డాను.

మౌనంగా వుండిపోయాను.

కాన్స్యేరా చేయి నాజుట్టు నిమురుతోంది.

డ్రైవ్ చేస్తోన్న కాన్స్యేరా తొడలమీద తల ఆన్చి కళ్ళుమూసుకున్నాను.

* * *

రెండ్రోజులిలాంటి దుర్ఘటనా జరగకుండా సముద్రం మీద మా ప్రయాణం సాఫీగా జరిగింది.

రేషన్స్ చాలామటుకు అయిపోయాయి.

పాడైపోయిన పళ్ళను సముద్రంలో పారేశాను.

'అక్రోట్' పళ్ళలావుండే వెన్నకాయలను జాగ్రత్తగా వాడుతున్నాం.

ఒక సిగరెట్ మిగిలింది.

ప్రొఫెసర్ గదిలోంచి తీసుకొచ్చిన పది డబ్బాల్లో ఎనిమిది డబ్బాల ఆయిల్ అయిపోయింది.

మిగతా రెండూ అయిపోతే ఆ సముద్రంలో మోటారు బోటునెలా నడపాలో...? పిచ్చెక్కినట్లుంది.

సహాయంకోసం అర్థించాలన్నా కనుచూపు మేరలో ఒక షిప్ కూడా కనిపించలేదు. శాన్యోరా కాబిన్ లో పని చేస్తోంది. మధ్యాహ్నందాకా డ్రైవ్ చేసిన నేను వెన్నకాయలు తిని అలసటగా నిద్రపోతున్నాను.

"భయంకర్!" పొలికేక వినబడింది. అది శాన్యోరా కంఠం!

ఉలిక్కిపడిలేచి కాబిన్ వైపు పరిగెట్టాను.

పరిగెట్టడంలో నాలుగైదుసార్లు తూలిపడ్డాను.

"ఎందుకు?"

"భయంకర్! మోటారుబోటుని ఏదో అద్వితీయశక్తి కుడివైపు లాగేస్తోం! ఐకాంట్ కంట్రోల్ ది బోట్ పడమటి వైపు ప్రయాణించాలి మనం. బోటు ఉత్తరం దిశవైపు లాగేస్తోంది" నిస్సహాయంగా అర్చింది చెమటలు పట్టిన ముఖంతో శాన్యోరా.

ఎవరో రాక్షసుడు బలంగా లాగేస్తున్నట్టు కుడివైపుకు పరిగెడుతోంది తేలిగ్గా బోటు.

పోర్టుసూడాన్ చేరడమనే విషయంపై ఆశ వదిలేసుకున్నాం.

స్థాణువులా నిలబడిపోయాం.

* * *

కాయితం పడవలా రివ్వున పయనిస్తోంది బోటు.

ఏదో ఆలోచన తళుక్కున మెరిసింది నామెదడులో.

"శాన్యోరా! దగ్గరలో ఏదో అయస్కాంతపు కొండలు ఉండుంటాయ్. మనబోటులో యంత్రాలు ఇనుమువి. అందుకే మన బోటుని మాగ్నెటిక్ కొండ ఆకర్షించుకుంటుంది. నువ్వు ఇక కాబిన్ లోవుండి లాభంలేదు.

యంత్రాలు పనిచెయ్యవు. లైఫ్‌బోటు వెంట తెచ్చు కోవడం మంచిదైంది. కమాన్! మనం అందులోకి పరుగెట్టాలి" అంటూ కాన్స్యోరా చెయ్యి పట్టుకుని చేతిలోని తుపాకీతో బోటు వెనుక భాగానికి పరుగెట్టాను.

మరో నిముషంలో తాడుతో వెనుకవైపు కట్టబడిన లైఫ్‌బోట్‌లోకి గెంతాం ఇద్దరం...

బోటు అయస్కాంతపు కొండకి చాలా దగ్గరలోకి వచ్చేసింది. చటుక్కున కట్ చేసాను బోటుకి కట్టబడిన తాడును కత్తితో.

"కాన్స్యోరా! బోర్లాపడుకుని నెత్తిమీద చేతులు పెట్టుకో" అర్చాను ప్రికాషన్‌గా!

బోర్లాపడుకున్నాం యిద్దరం.

అంతే! బోటు వెళ్ళి రాకెట్‌లా గ్రుద్దుకొంది అయస్కాంతం కొండని.

పెద్ద శబ్దంతో తూనాతునకలైంది బోటు.

ఇనుపముక్కలు, కొయ్యముక్కలు గాలిలోకి ఎగిరాయి.

కొన్ని లైఫ్‌బోటులోనికి వచ్చి పడ్డాయి. తలకు దెబ్బలు తగలకుండా చేతులు కాపాడాయి.

లైఫ్‌బోటు కొండసందులో యిరుక్కుపోయింది.

లేచి నిలబడి బట్టలు దులుపుకున్నాం. ఇద్దరం చిన్న కొండచరియ మీదకెక్కాం, లైఫ్ బోటుని ఓ సూది మొనలాంటి రాతికి కట్టేసి.

"భయంకర్! విపరీతమైన దాహంగా వుంది" అంది అలసటగా కాన్స్యోరా కొంచెం చదునైన రాతిప్రదేశం మీద చతికిలపడి.

ఆమె ప్రక్కగా చోటుచేసి కూర్చున్నాను.

"వెన్న తింటావేంటి?" అడిగాను.

భారంగా నవ్వింది శాన్యోరా.

జేబులోంచి ఆటవికుల నాయకుడిచ్చిన వెన్నకాయలు తీసాను. అవి చితగ్గొట్టి శాన్యోరాకిచ్చాను.

ఆకలిగా తినేసింది అందులోని గుజ్జు శాన్యోరా.

"ఏమిటి ఆకాశంలోకి చూస్తున్నావ్?" అడిగేను తుక్కు సముద్రంలోకి పారేస్తూ.

ఆకాశంలో అగ్గిపెట్టె సైజులో పరిగెడుతున్న విమానం కేసి చూపుడు వ్రేలుతో చూపిందామె.

శాన్యోరా భుజంమీద లాలనగా చేయివేశాను.

"ఇటువంటి ఆశలు పెట్టుకోక!" ఈ కొండచూట్టూ రెండుమైళ్ళ పరిధిలో అయస్కాంతశక్తి ప్రసారమౌతూంది. ఎయిర్ ట్రాఫిక్, నావల్ ట్రాఫిక్ ఇటువైపుండవు. ఏ విమానాలు, నౌకలు ఇటువైపు రావు. మళ్ళీ లైఫ్‌బోటే గతా మనకి?" అంది శాన్యోరా.

"అవును" అన్నాను. చిన్నచిన్న కెరటాలొచ్చి కొండకు గుద్దుకొనే దృశ్యాన్ని చూస్తూ.

పాదాలకు సముద్రం నీరు చల్లగా తగులుతోంది.

"ఎన్ని నాట్స్ ప్రయాణించగలం? అలా."

"ఎంతైనా తప్పదు. ఇక్కడ కూర్చునేం చేస్తాం? కొండమీద ఆకులుకూడా దొరకవే నమల్డానికి."

సముద్రంలో పెట్టిన కాళ్ళు చటుక్కున పైకి లాగేశాను.

అసంకల్ప ప్రతీకారచర్యగా.

ఏదో కుట్టింది కాలిపై.

బొటన వ్రేలికైన గాయన్ని పట్టుకుని అటువైపు చూశాను. నల్లనిబొచ్చుతో ఈదుకుంటూ వెనక్కి పరుగెడు తోంది కుక్కలాంటి జంతువు.

అక్కడక్కడ ముళ్ళున్నాయి దాని శరీరంపై.

"ఏమిటిది?" అడిగింది కంగారుగా శాన్ట్యోరా.

చురకత్తి ఈతకొడుతూ పారిపోతున్న జంతువుపైకి విసిరాను. పీకమీద నాటుకుందది.

గిలగిలాకొట్టుకోసాగింది.

చటుక్కున సముద్రంలో దూకి నాలుగు బారలు ఈదాను. దాన్ని చేతికి చిక్కించుకుని తడిబట్టల్తో శాన్ట్యోరా ప్రక్కగా చేరాను మళ్ళీ.

"ఏమిటది?" మళ్ళీ అడిగింది.

"సీ-డాగ్ అంటారు దీన్ని. పోకిరీ జంతువు. వలలు కొరికేస్తుందొక్కొకసారి. దీని మాంసం తింటారు. రాత్రికి తిందాం కోసుకుని."

"ఛీ! కుక్క మాంసం అందులోకి పచ్చిమాంసం" ఒళ్ళు జలదరించింది శాన్ట్యోరాకి.

"ఇది ఊరకుక్క కాదు. సీ-డాగ్ కావాలంటే నీకు దొరకొద్దూ! ఆకలేస్తే నువ్వే తింటావ్. తిన్న తర్వాత కుక్కలా అరవం లే" అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఇక వెళ్దామా?"

"ఎలా తెల్సు నీకివ్వనీ?" అడిగింది పైకి లేస్తూ శాన్ట్యోరా.

"బోటనీ, జూఆలజీ మన్ది బి.యస్సీలో." అన్నాను నవ్వి బూట్లు తొడుక్కుంటూ.

లైఫ్‌బోటు తాడువిప్పి సముద్రంలోకి తోసి, దానిమీద కురికాం ఇద్దరం.

తెడ్లు కదిలాయి.

ఈ సాధారణ బోటుతో తిరిగి నాగరిక ప్రపంచాన్ని చూస్తామన్న ఆశ చచ్చిపోయింది నాలో.

* * *

ఆ అంతులేని సాగరంలో బాగా చీకటి పడేసరిక్రి మూడు మైళ్ళు ప్రయాణించివుంటామేమో. అంతా కటిక చీకటి. లైఫ్‌బోటును ఏవైపుకు నడుపుతున్నానో నాకే తెలియదు.

అంతటా అంధకారం!!

ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో కేవలం నీటిలో వేసే తెడ్ల చప్పుడు మాత్రం వినబడుతోంది!

"భయంకర్! నీ వొళ్ళు వేడిగావుంది" అంది శాన్యోరా చీకటిలో. నా మెడచుట్టూ స్పృశిస్తూ.

నిజమే. నా వొళ్ళు పులపరంగా చలి, జ్వరం వచ్చినట్లుంది.

శాన్యోరా గాభరాపడుందని చెప్పలేదు.

"సీ సిక్ నెస్" అందామె.

మౌనంగా లైఫ్‌బోటుని ముందుకు పోనిస్తున్నాను.

"భయంకర్!" పిల్చింది చెవిప్రక్కగా శాన్యోరా.

ఆమె వెచ్చటి ఊపిరి నా మెడకు తగుల్తోంది.

"యస్ డార్లింగ్!"

"ఆర్ యూ ఆల్ రైట్?"

"అయామ్ ఓ. కె."

"తెడ్లు ప్రక్కన పడేయ్. కాస్సేపు కబుర్లు చెప్పుకుందాం" సానుభూతి ధ్వనించింది ఆమె కంఠంలో.

ఆమె చెప్పినట్లు చేసాను.

శాన్యోరా నడుంచుట్టూ చెయ్యివేసి దగ్గరగా లాక్కున్నాను.

కటిక చీకటి__భయం మమ్మల్ని దగ్గరగా కలుపుతున్నాయి.

శాన్యోరా నుదుటిమీదా, పెదిమలమీదా, గడ్డంమీదా చెవిక్రిందా, మెడక్రిందా ముద్దు పెట్టుకుంటున్నా నావేశంగా.

శాన్యోరా తన్మయంగా తనమీదికి లాక్కుంది నన్ను.

కొద్దిసేపటికి సాగర మధ్యంలో...చిమ్మ చీకటిలో... ఆ పడవలో...అలిసిపోయి చెమటలు పట్టగా ఇద్దరం పసిపాపల్లా నగ్నంగా కావలించుకు పడుకున్నాం...

*　　　*　　　*

అలా ఎంతసేపు నిద్రపోయామో తెలీదు. లైఫ్ బోటు విపరీతమైన కుదుపులతో ఎగిరెగిరిపడుతూండగా ఇద్దరం లేచాం. విపరీతమైన వేగంతో గాలి 'రయ్యి'న వీస్తోంది. మేం నిద్ర ఉపక్రమించి గంటైయ్యుంటుందేమో!

చీకటి అలాగే ఉంది.

ఇద్దరం కంగారుగా దుస్తులు ధరించేం.

"భయంకర్! ఏమిటది?" చీకటిని చీల్చుకుంటూ సన్నగా వినపడింది శాన్యోరా కంఠం.

"శాన్యోరా! సముద్రపు తుఫానేమోనని అనుమానంగా ఉంది..."

నా మాటలు పూర్తికాకుండానే భయంకరమైన ఈదురుగాలులు ప్రారంభమయ్యాయి.

తెడ్లు వేయబోయి ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాను.

ఇట్స్ బియాండ్ మై కంట్రోల్!

నా కంట్రోల్లో లేదిప్పుడు లైఫ్‌బోటు!

పెద్దగా గాలి ప్రయాణిస్తోన్న శబ్దం వినబడతోంది.

ఆకాశాన్నెవరో పగలగొట్టినంత భయంకరంగా మెఱుపులు మెరిసి ఉన్నట్టుండి తాటికాయంత పెద్దపెద్ద వర్షపుచినుకులు ప్రారంభమయ్యాయి. అకస్మాత్తుగా వర్షం ఉధృతమై కుంభవృష్టిగా మారింది.

లైఫ్‌బోటుమీద యిద్దరం అటూ ఇటూ తూలిపడుతున్నాం.

"శాన్యోరా! నీనడుంకి నానడుంకి తాడుతీసి బలంగా కట్టాలి. తుఫాను భయంకరంగా ఉధృతమౌతోంది. ఎందుటాకులాంటి ఈ బోటు మనల్ని కాపాడుతుందని నాకు నమ్మకంలేదు. దిసీజ్ అవర్ లైఫ్ అండ్ డెత్ ప్రాబ్లమ్" గాలిహోరులో గట్టిగా చెప్పాను శాన్యోరాని తూలిపోకుండా పట్టుకొంటూ.

తుపాకీ బొడ్లోపెట్టుకొని, శాన్యోరా నడుంకీ నా నడుంకీ మధ్య మూడు గజాలు దూరంవుండేలా తాడు కట్టాను. సరిగ్గా అదే సమయంలో భీభత్సంగా పెరుగుతున్నగాలి పలకరింపుకు సమాధానంగా ఓ పెద్ద కెరటం వచ్చి ఒక ప్రక్కనుంచి ఏటవాలుగా లైఫ్‌బోటునెత్తేసింది.

బోటు తలక్రిందులైంది!!

ఇద్దరం రబ్బరుబొమ్మల్లా సముద్రంలో పడ్డాం!

"యూ ఆర్ ఆల్‌రెడీ సిక్ భయంకర్!" వర్షపుహోరులో అరిచింది శాన్యోరా వెనకాల ఈదుతూ.

ఇపుడాబోటు తేలిగ్గా కొట్టుకుపోయుంటుంది.

"నెవర్ మైండ్ శాన్యోరా! ఐకేన్ స్విమ్."

శరీరమంతా అణువణువూ స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొని కసిగా, పట్టుదలగా ముందుకీదటం ప్రారంభించాను.

ఈదుతున్నపుడు ఏవో చేపలు నాశరీరాన్ని మెత్తగా రాసుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్నాయి.

రేడియం చేపలు మిలమిల మెరుస్తూ సముద్రంలో గాఢ రాగా పరుగెడుతున్నాయి. కెరటాలు బలంగా మీద నుంచి వెళ్ళిపోతున్నాయి! సుమారు అరగంటపాటు భీభత్స వాతావరణంలో ఈదటంవల్ల శరీరం అంతా సలుపులా పెట్టసాగింది! నొప్పితో కాళ్ళు పక్షవాతం వచ్చినట్లు బిగుసుకుపోతాయేమో ననిపిస్తుంది!

అయినా చీకట్లో ఎక్కడికని, ఎలా ఈదటం...?

"శాన్యోరా! ఈదగలవా యింకా?" తల వెనక్కి త్రిప్పి అరిచాను. చేతులు బలహీనంగా కదుపుతూ.

"అయామ్ హోప్ లెస్ భయంకర్!" హీనంగా పలి పలికింది శాన్యోరా.

"వెల్! మనల్ని సముద్రం చంపటం నాకిష్టం లేదు. మన మృత్యువు మనమే కొని తెచ్చుకుందాం! నేను మూడం కెలు లెక్క పెడతాను. మూడోఅంక చెప్పగానే ఇద్దరం కౌగలించుకొని మునిగిపోదాం! విత్ ఎ లాస్ట్ కిస్!" అన్నాను నిరాశతో.

"ఓ.కె.! డార్లింగ్!!" అంది ధృఢస్వరంతో శాన్యోరా నాప్రక్కగా కదుల్తూ.

"వన్..." రెండుబారలు ముందుకీదాం.

"టూ..."

మరో రెండుసార్లుకొట్టాం నీటిపై చేతులతో.

"త్రీ!"

చటుక్కున ఈత ఆపేసి శాన్యోరాను కౌగలించుకున్నాను.

మా పెదిమలు అతుక్కుపోయాయ్.

అవే మా చివరిక్షణాలు!!

* * *

“భయంకర్! నాచేతికేదో తగిలింది” అంది ముద్దునుండి విడిపించుకుంటూ శాన్యోరా.

“ఏమిటది?” అన్నాను చీకట్లో ఆతృతగా ఆమెనలాగే పట్టుకొని.

“ఏదో గట్టులాంటిది.” అందామె దానిమీద కూర్చుంటూ.

ఎలా సాధ్యం?

అపుడే భూమి ఎలా తటస్థపడింది?

ఆలోచిస్తూ చేత్తో తడుముకుని నేనూ ఆమె ప్రక్కగా కూర్చున్నాను.

సందేహం లేదు!

ఇసుక తగుల్తోంది చేతులకు తడిగా.

“భయంకర్! వుయ్ ఆర్ సేవ్డ్. ప్రొద్దున ఈ స్థలాన్ని పరిశీలిద్దాం అలిసిపోయాం. కాస్త నడుం వాలుద్దాం” అంది శాన్యోరా.

వర్షం కొద్దిగా తగ్గుముఖం పట్టింది.

ఆ ఇసుకే, మెత్తని పరుపుగా భావించి అలసటగా వెనక్కి వాలి కళ్ళుమూసేం.

విపరీతమైన ఒళ్ళు నొప్పులవల్ల ఎప్పుడో మాకు నిద్ర పట్టింది.

బాగా ఎండెక్కుతుండగా లేచాను తిరిగి.

వర్షం వెలిసిపోయిందప్పటికి.

"భయంకర్! ఓ చిన్న దీవిలోవున్నాం మనం" అంది నలువైపులా చూస్తూ శాన్యోరా.

రెండుక్షణాల తర్వాత అనుమానంగా ఆమె కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. "గమనించావా? ఈదీవి కదుల్తోంది నీటిమీద ఫ్లోటింగ్ అయిలెండ్" అంది ఆశ్చర్యంగా.

"శాన్యోరా! సముద్రంమీద కూలి కొట్టుకుపోయే చెట్లు, చేమలు ముక్కలు, నాచు, గవ్వలు ఇసుక మొదలైనవి ఒకచోట స్టాకైపోయి మెట్టగా ఏర్పడి, దీవులుగా మారతాయి. వీటినే 'కోరల్' అయిలెండ్స్ అంటారు. అలాంటిదే అయ్యుంటుందిది" అన్నాను చుట్టూ పరికించి చూస్తూ.

'కదిలేదీవి' అంతా కలిసి ఫర్లాంగు చుట్టుకొలతకూడా లేదు. సముద్రం మీద ఏదో ఇసుకదిబ్బ కదుల్తున్నట్టుగా ఉంది.

అక్కడక్కడ చిన్నచిన్న ముక్కలు మాత్రం ఉన్నాయి.

చెట్లుపుట్టలు ఏర్పడలేదింకా.

శాన్యోరా ఇసుకపట్టిన జుట్టును దులుపుకొంటోంది.

బోర్లించి తడిసిన తుపాకీ తీసి నేలమీద ఆరబెట్టాను. జేబులోంచి పాలిథిన్ బాగ్‌లోని తూటాల పాకెట్ తీసి దానిప్రక్కగా పడేశాను.

తుపాకీ తప్పిస్తే కట్టుబట్టలతో మిగిలిపోయాం మేం.

శాన్యోరా నీర్సంగా అగుపడ్తోంది.

రాత్రి సగం సగం సీ-డాగ్ మాంసం తిని అది సహించక సముద్రంలోకి విసిరేసాను.

ఆకలి!!

ఫాంట్ జేబులో ఏదో గుచ్చుకున్నట్లనిపించింది.

చెయ్యిదూపాను అందులో—

"థాంక్ గాడ్!" గొణుక్కున్నాను.

సరిగ్గా రెండు వెన్నకాయలు తగిలేయి చేతికి. బైటికి తీసి అరచేతిమధ్య బిగించి వాటిని విరగగొట్టాను.

వెలగపండులా అది పగిలి గుజ్జు బయట పడింది. అదే మిగిలిన ఆహారం.

శానోఁ్యరా కొకటిచ్చాను.

అది భుజించి నీటిపై కదులుతున్న దీవిని టూరిస్టుల్లా ఆసక్తిగా చూస్తూ అర్ధాకలిగా కూర్చున్నాం.

తుపాకీ అరిన తర్వాత మాగజైన్ ఓపెన్ చేసి, 'W' స్ప్రింగ్‌లో తూటాలు నింపి, కాక్ చేసి ఆకాశంలోకి ప్రేల్చానోరి.

థన్ మంది గన్ నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ.

"తుపాకీ పజ్జేస్తోంది" తృప్తిగా ఊపిరొదిలాను.

మా చుట్టూ సముద్రం ఉంది.

అయితే దాహం తీర్చుకోడానికి గుక్కెడు నీళ్ళు కూడా లేవు!

మధ్యాహ్నం సూర్యుడు నడినెత్తిమీద కొచ్చేసరికి ఆకాశంలో ఏదో చప్పుడైంది.

చివాల్న పైకిలేచింది శానోఁ్యరా.

"భయంకర్! ఇట్స్ హెలీకాప్టర్!!" అర్చింది శానోఁ్యరా ఆకాశంలోకి చూసి కేరింతలు కొడ్తూ.

ఏదో ఆలోచిస్తున్న నేను ఉలిక్కిపడి పైకి చూసాను.

ఓ పసుపురంగు హెలీకాప్టర్ రెండు తాటిచెట్లు నిలబడిన ఎత్తులో ఎగురుతుంది.

"హే! హెల్ప్!' హెల్ప్!!" పైకిలేచి ఎఱ్ఱచొక్కా జండాలా ఊపుతూ కేకలు పెట్టాను. కొదిసేపటికి కదిలే దీవిచుట్టూ రెండు గిరికీలుకొట్టి హెలికాప్టర్ మాముందు లాండ్ అయింది.

ప్రొఫెల్లర్స్ ఆగిపోయాయి.

దాదాపు నలభైఏళ్ళ వయసుగల యిద్దరు వ్యక్తులు డోర్స్ తెరచుకొని క్రిందకు దిగేరు.

ఒకతనికి బట్టతల, మరొకతనికి పిల్లిగడ్డం.

ఇద్దరూ కళ్ళజోళ్ళు ధరించారు. ఇద్దరి మెడల్లో కెమేరాలు వ్రేలాడుతున్నాయ్.

"ఉయ్ ఆర్ అమెరికన్స్. అమెరికన్ హెరాల్డ్ పత్రికకు మేం జర్నలిస్టులుగా పనిచేస్తున్నాం. కదిలేదీవుల మీద పరిశోధన చేయడానికొచ్చాం. ఎవరు మీరు? ఈ దీవిలోకి ఎలా వచ్చారు?" గబగబా అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా పిల్లిగడ్డం వ్యక్తి.

"జంటిల్మన్! ఉయ్ ఆర్ గ్లాడ్ టు సీయు. మా వివరాలు తర్వాత చెప్తాను. మీరు ముందు మాకో ప్రామిస్ చేయాలి. మీ హెలీకాప్టర్‌లో ప్రయాణించడానిక్కి అనుమతించాలి ముందు మమ్మల్ని." అన్నాను ముందుగా పిల్లిగడ్డం వ్యక్తితో స్నేహపూర్వకంగా కరచాలనం చేస్తూ.

"ఎలా? 'టూ'సీటర్ కాప్టర్ ఇది. అందులోనూ చాలా పాతది ఇది. ఎనీ వే తప్పక అలో..." ఇంకా ఏదో అనబోతూండగా బట్టతల వ్యక్తి అతనికి సైగచేసి దూరంగా తీసుకెళ్ళాడు.

రెండు నిముషాలపాటు పిల్లిగడ్డం వ్యక్తితో గుస గుస లాడాడు బట్టతల వ్యక్తి.

పిల్లిగడ్డ వ్యక్తి నెమ్మదిగా అడుగులేస్తూ నాముందు కొచ్చాడు.

"అయామ్ సారీ యంగ్ మాన్. ఉయ్ కాంట్ హెల్ప్ యూ. నీ పేరు భయంకర్! అమెరికాలో కూడా వెదుకుతున్నారు పోలీసులు నీకోసం, భారత ప్రభుత్వం కోరిక మీదట." అంటూ హెలీకాప్టర్ వేపు నడిచాడు పిల్లిగడ్డం వ్యక్తి. అతన్ననుసరించేడు బట్టతల వ్యక్తి. సరిగ్గా అదే సమయంలో ధన్...ధన్...మని చప్పుడు వినబడింది. కెవ్వున అరుస్తూ ఇద్దరమెరికన్లు హెలీకాప్టర్ ముందు కూలిపోయారు.

ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూసాను.

కాన్స్యేరా చేతిలోని తుపాకీ పొగలు కక్కుతూంది.

"కమాన్ డియర్! మూవ్ యిన్ టు ది కాప్టర్." అంది హెలీకాప్టర్ వైపు పరుగెడ్తూ కాన్స్యేరా.

ఇద్దరం కాప్టర్లో కూర్చుని తలుపులు బిగించాం. కాన్స్యేరా చేతులు చకచకా యంత్రాలపై కదిలేయ్.

ప్రొపెల్లర్ 'డబ' 'డబ' శబ్దం చేస్తూ తిరుగసాగింది. మరో నిముషంలో కాప్టర్ పైకి లేచింది.

అద్దాల్లోంచి క్రిందికి చూసాను. నీటిమీద కదులుతున్న దీవి...మధ్యలో ఇద్దరమెరికన్ల శవాలు...

వింతగా కనిపించింది.

దృష్టి మళ్ళించాను.

కాలికేదో తగిలింది. అటువైపు చూశాను.

నా కళ్ళు మెరిసాయి.

"శాన్యోరా! ఉయ్ గాట్ ద బీర్!" అర్చాను సంతోషంగా.

"ఓపెన్ ఇట్. దాహంగా ఉంది." అంది కాప్టర్ స్పీడ్ పెంచుతూ శాన్యోరా.

కత్తి తీసి బీర్ టిన్ ని పొడిచాను. నురగలు కక్కుతూ పైకి తన్నింది బీరు.

*　　　*　　　*

"దాదాపు వంద మైళ్ళుదాటాం" అంది శాన్యోరా కాప్టర్ని పెద్ద పెద్ద చెట్లమీంచి పోనిస్తూ.

"శాన్యోరా! అరేబియన్ సీ దాటాం. ఆఫ్రికా ఖండం తూర్పు కోస్టల్ మీద పయనిస్తున్నాం. పోర్టు సూడాన్ ఇంకా ఎన్ని వందల మైళ్ళో తెలీదు. ఫ్యూయల్ ఎంతుంది?" అడిగేను. క్రింద కనపడుతున్న అరణ్యాల కేసి అద్దంలోంచి చూస్తూ.

"మరో పూట వస్తుంది ఫ్యూయల్. భయంకర్! పోర్టు సూడాన్లో కనీసం రెండ్రోజులు విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. మన బ్రాంచి అడ్రస్సు జ్ఞాపకం ఉందా?" అంది నావేపు చూస్తూ.

"ఒకసారి చూసినా, చదివినా అది నా మెదడులో ముద్రించుకుపోతుంది." అంటూ నవ్వబోతూ ముందుకు చూసి అదిరిపడ్డాను.

"శాన్యోరా...!..." బిగ్గరగా కేకలు వేసాను.

నావేపు చూస్తున్న శాన్యోరా ఉలిక్కిపడి ముందుకు చూసింది.

ఎదురుగా పెద్ద కొండ శిఖరం.!!

రెండు సెకన్లలో గుద్దుకోబోతుంది.

తటాలున బలంగా త్రిప్పింది 'U' షేప్ రాడ్‌ని ఎడమవైపుకి. కాప్టర్ శిఖరం బారినుండి తప్పించుకుంది.

కాని......కాని......

స్టీరింగ్ రాడ్ సగానికి విరిగిపోయి శాన్యోరా చేతి లోనికి వచ్చేసింది.

“భయంకర్! గో పారాషూట్స్!” అంది దిగ్భ్రమగా నీరైపోతూ. కాప్టర్ రెక్కలు తెగిన పక్షిలా కుడివైపుకి కూలిపోతోంది.

అకస్మాత్తుగా వాహనం డౌనైపోవడంవల్ల ఇద్దరం తూలి యంత్రాలమీద పడ్డాం.

“శాన్యోరా! డోర్ తెరచుకుని క్రిందికి దూకెయ్! క్రింద ‘గల్ఫ్ ఆఫ్ యాడెన్’ సముద్రపాయ ఉంది.” అరిచాను కుడివైపు డోర్ తెరచి ఆమెను క్రిందికి తోసేస్తూ.

ఆమె వెనుక నేనూ తటాలున దూకాను. తల్లక్రిందలుగా వెళ్ళి నీళ్ళలో పడ్డాను. పడటంలో ఎత్తునుంచి పడటంవల్ల సముద్రం అంతర్భాగంలోకి మునిగిపోయాను. ఊపిరి బిగించి నేలను తన్ని ఉపరితలంపైకి ఈదాను. హెలీకాప్టర్ పెద్ద శబ్దంతో నీళ్ళను గుద్దుకోవడం కనిపించింది.

“శాన్యోరా!” అర్చాను నీటిపై తేలుతూ.

నా గుండె ఝల్లుమంది.

ఆమె కనబడ్డంలేదు!

“భయంకర్...!” పెద్దగా పిలుపు వినపడింది వెనుకనుండి.

తల గిరుక్కున వెనక్కి తిప్పాను.

ఒడ్డుమీద నిలబడి పిలుస్తోంది శాన్యోరా తడిబట్టల్తో! తేలిగ్గా ఊపిరి వదిలి ఆమెవైపు ఈదాను.

చెయ్యి అందించింది శాన్యోరా.

మెల్లగా గట్టెక్కాను.

ఇద్దరం పరిసరాలు పరికించాం.

మేం ఉన్నది 'గల్ఫ్ ఆఫ్ యాడెన్' ఒడ్డున ఉన్న ఆఫ్రికా అరణ్యాల్లో.

"అయామ్ సారీ భయంకర్!... ఒక్క క్షణం నన్ను నేను మైమర్చిపోవడంవల్ల హెలీకాప్టర్‌ను కోల్పోయాం."

"ఫర్‌గెటిట్ శాన్యోరా! అది ప్రైవేట్ హెలీకాప్టర్! పాతది! 60 మోడల్. అందుకే స్టీరింగ్ రాడ్ అప్పుడప్పుడూ ఉండి ఉంటుంది. మనం ప్రాణాల్తో బయటపడినందుకు సంతోషించాలి." అన్నాను అరణ్యంలోకి చూస్తూ.

"కనీసం పోర్టుసూడాన్ సరిహద్దుల్లోకైనా వెళ్ళలేక పోయాం!" అంది నిస్పృహగా.

"ప్లీజ్ శాన్యోరా! అయిందేదో అయింది. గతాన్ని తవ్వక." ఆమె భుజం తట్టాను.

"క్రూర జంతువులు సంచరించే స్థలం ఇది. చీకటిపడే లోపునే మనం తల దాచుకోవడానికి అనువైన ప్రదేశం వెతుక్కోవడం మంచిది." బొడ్డులోంచి తుపాకీ తీసుకుని ముందుకు నడిచాను.

* * *

"తూటాలెన్నున్నాయ్?" వెనుగ్గా నడుస్తూ అడిగింది శాన్యోరా.

"సరిగ్గా పది. వాటితోనే మనల్ని మనం కాపాడుకుంటూ ఈ అరణ్యాలు దాటాలి, పశ్చిమంవైపు" తుపాకీ పట్టుకుని ముందుకు జాగ్రత్తగా అడుగు లేస్తున్నాను.

"అబ్బా!" అంది శాన్యోరా కంఠం.

గిరుక్కున తిరిగాను తుపాకీతో.

"ఏమైంది?"

కాలుపట్టుకుని ఓ చెట్టు మొదట్లో కూలబడింది శాన్యోరా 'ముల్లు' అంటూ.

ఎలాగుచ్చుకుంది ముల్లు?

జోళ్ళున్నాయి ఆమె పాదాలకు.

చాలా పెద్దముల్లు జోడులోంచి పాదంలోకి దిగబడి ఉండాలి.

"నేను తీయనా?" అన్నానామె ఎదురుగా నిలబడి.

"నో థాంక్యూ! ఐకేన్ మేనేజ్" అంది పాదాన్ని పరీక్షించుకుంటూ.

జంతుభయంవల్ల మళ్ళీ పరిసరాలు పరికిస్తూ నిలబడి పోయాను.

వికృతంగా కేక వేసింది శాన్యోరా.

అదిరిపడుతూ తలత్రిప్పాను.

నా గుండె ఝల్లుమన్నాయి.

శాన్యోరా నిలబడివుంది.

అప్పటిదాకా ఆ వృక్షాన్ని గమనించనేలేదు.

వృక్షకాండం పాడవునా ఉన్న వేళ్ళలాంటి చేతులు ఆమెను బలంగా చుట్టేశాయ్.

మైగాడ్! మూపన్స్ అనబడే వృక్షం అది. ఏనుగైనా సరే దానిక్రిందకొస్తే మనిషి చేతుల్లాంటి దానిముళ్ళ కొమ్మలబారినుంచి తప్పించుకోలేదు.

జంతువుల్ని గాని, మనుషుల్ని గాని అది ఆ పంజాల్లో బంధించి మాంసాన్ని పీల్చేస్తుంది.

కెవ్వున అరుస్తోంది శాన్యోరా గింజుకుంటూ. చేతుల్లాంటి వేళ్ళతో ఆమెను బలంగా బంధించిందా వృక్షం...

బూటు సాక్సులోంచి తటాలున కత్తిలాగి వాటిని ముక్కలుముక్కలుగా నరికేశాను విద్యుత్ వేగంతో.

స్పృహతప్పి పడివున్న శాన్యోరా దబ్బున నేలమీద పడింది.

చటుక్కున యిఱతలికి లాగి ఆమెను భుజంమీద వేసుకుని చేతిలోని తుపాకీతో ముందుకు నడిచాను.

'దీర్ఘాయుస్సు' మాట ఎలావున్నా 'దినదిన గండం' మాత్రం ఎదురౌతోంది మాకనుక్షణం! ఎన్ని ఆపదలు ఇలా తప్పించుకోగలం!

ఏదో గండంలో కాలుజారక తప్పదేమో!

ఆలోచన కట్టిపెట్టేను.

ఎదురుగా ఓ కొండగుహ కన్పడుతోంది.

అందులో మకాం వేస్తే?

ఊహుఁ... నామనసంగీకరించ లేదు.

ఏవో జంతువులందులో ఉండొచ్చు. నా అనుమానాన్కి ఆధారంవుంది. ఆ గుహముందు ఏవో అస్తికలు కన్పడుతున్నాయి!

ఏ పెద్దపులో ఎప్పుడో ఎవర్నో లాక్కొచ్చి అక్కడ చంపేసుంటుంది.

కొద్దిదూరంలోవున్న చెట్టు నన్నాకర్షించింది.

ఆ చెట్టు గుబురుగావుండి రెండు బలమైన కొమ్మలు అడ్డంగా విస్తరించివున్నాయి.

వాటిమీద మంచెలాంటి దేర్పాటుచేసుకొని రాత్రి కక్కడ కాలక్షేపం చేసెయ్యొచ్చు. శాన్యోరాని నెమ్మ

దిగా చెట్టు మొదట్లో దింపాను, అది మోపన్స్‌లాంటి వృక్షం కాదన్న గ్యారంటీ కుదుర్చుకున్న తర్వాత.

ఆమెకి తెలివి తెప్పించేసరికి అరగంట గడిచిపోయింది.

"బ్రతుకుతాననుకోలేదు" అంది శాన్యోరా నీర్సంగా.

ధైర్యసూచకంగా ఆమె భుజం తట్టాను.

అరణ్యమంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

సిగరెట్టు కాల్చాలనుంది.

ఆ ఆశని అర్జంటుగా చంపుకున్నాను.

దగ్గరలో అటూ ఇటూ తిరిగి చిన్నచిన్న కొమ్మలు నరికాను.

వాటినేరుకొచ్చి శాన్యోరాముందు నిలబడ్డాను.

"ఐ విల్ హెల్ప్ యూ!" అందామె.

"వీల్లేదు, నువ్వు రెస్టుతీసుకో."

నెమ్మదిగా చెట్టెక్కాను.

పదిహేను నిముషాల్లో లతలను, తీగెల్ని తాళ్ళుగా ఉపయోగించి, ఆ కొమ్మలమీద మంచెలాంటిదేర్పాటు చేసాను.

ఆకులు చల్లాను మెత్తగా వుండటానికి.

ఆ చెట్టుకు దగ్గర్లో తిరిగి పేరు తెలీని పళ్ళు కోసుకున్నాం.

కొన్ని పళ్ళుతింటే పిచ్చెక్కుతుందంటారు.

అవేమీ ఆలోచించడంలేదు.

తృప్తిగా తిని చీకటి పడేసరికి చెట్టెక్కాం.

చెట్లగుబురులోని మంచె మాకు ఆరాత్రి పట్టెమంచం అయింది.

* * *

అర్థరాత్రి అయ్యుంటుందేమో!

క్రొత్త ప్రదేశం... భయంకర వాతావరణం... కావడం వల్ల నిద్రపట్టటంలేదు మాకు.

కీచురాళ్ళరొద కర్ణపేయంగా వినబడుతోంది. మంచె యిరుగ్గావుంది మాయిద్దరికీ.

శాన్యోరా బలంగా నానడుం చుట్టూ చేయివేసి ముడిచి పెట్టుకుపడుకొని నిద్రపోడానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

ఉన్నట్లుండి కొంచెం దూరంలో ఏదో అలికిడి వినిపించింది నాకు. త్రుళ్ళిపడి చెట్ల గుబురులోంచి అటువైపు చూసాను.

నాగుండెలు గుబగుబలాడాయి...

ఎవరో ఇద్దరు వ్యక్తులు ఆ అర్థరాత్రి సమయంలో నగ్నంగా ఉన్న ఓ శవాన్ని మోసుకొస్తున్నారు.

వారికి ముందొక మనిషి, వెనుకొక మనిషీ కర్రకాగడాలతో నడుస్తున్నారు. కాగడా వెలుగ్లో ఆ నల్గుర్నీ పరీక్షగా చూసాను.

బిరుసెక్కి రింగురింగులుగా ముడుచుకుపోయిన జుట్టు... చీకికళ్లు... చప్పిడిముక్కు... లావాటి పెదాలు... పెద్ద పెద్ద చెవులు... కండశిలల్లా నల్లగా ఉన్నారు.

పొట్టిదేహాలు.

వాళ్ళు ఒంగినట్లుగా నడుస్తూంటే చింపాంజీలు రెండు కాళ్ళమీద నిలబడి నడిచినట్లుగా అనిపిస్తోంది. కోతిదశ నుండి రూపాంతరం పొందని మనుషుల్లావున్నారు.

మెడలో ఏదో ఎముకలదండ వ్రేలాడుతోంది...

నడుంచుట్టూ పెద్దసైజు ఆకులు ధరించారు.

శవాన్ని గుహాముందు దింపేరా ఇద్దరడవిమనుషులూ.

మిగతా యిద్దరూ కాగడాలను శవానికి ప్రక్కగా నేలలో గ్రుచ్చేరు.

నాగుండెలు పీచుపీచుమంటున్నాయి.

ఆ శవం ఎవరూ?

ఆ అడవిమనుషులెందుకు మోసుకువచ్చారు? ఇంత అర్థ రాత్రిలో? నాగుండె హఠాత్తుగా వేగంగా కొట్టుకో సాగింది.

ఎదురుగా...!

వాంతి వచ్చినట్లవుతోంది నాలో...

ఆ నలుగు మనుషులు ... ఆ శవాన్ని ... కొరుక్కు తింటున్నారు...!!

వాడియైన గోళ్ళతో మాంసం—ముద్దలు ముద్దలుగా పీకి రాక్షసుల్లా తింటున్నారు.

అంతులేని భయంతో నా వెంట్రుకలు నిక్కబొడుచు కున్నాయ్!

కేనిబాల్స్!

నరమాంస భక్షకులు!

ఆ రాక్షసుల మాటలు ఎబ్బెట్టుగా—భయంకరంగా కన పడుతున్నాయి కాగడా వెల్తుర్లో.

నాగుండె లవిసిపోతున్నాయ్.

ఉన్నట్టుండి నా ప్రక్కగా పడుకొన్న శాన్యోరా కదిలింది. నాతల మీదుగా ఆమె తలపెట్టి వాళ్ళవైపు చూసింది.

ఆమె భయవిహ్వలయై ఏం చెయ్యబోతుందో నాకు తెల్సు. బలంగా ఆమె నోరును అదిమేను అరచేత్తో.

"షట్ యువర్ మౌత్" అన్నానామె చెవిలో.

"డబ్...డబ్...డబ్..." గుండెలు కొట్టుకుంటున్న శబ్దం అవుతోంది.

ఆ శబ్దం నాగుండెదో, శాన్యోరా గుండెదో తెలియటం లేదు.

శాన్యోరా ముఖంపై చెమటలు తడిగా నాకు తగిలేయ్.

ఆమెనోటిపై చెయ్యి తీసివేశాను!!

అక్కడే పెద్ద పొరపాటు చేశాను!!

ఆమె నోటిమీద చెయ్యి తీస్తుండగా నా చెయ్యి తగిలి తుపాకీ మంచెమీంచి జారి దబ్బున నేలపై పడింది! నాగుండె లవిసిపోయాయి!! తుపాకీ పడిన అలికిడి విని ఓ నరమాంస భక్షకుడు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

శవాన్ని తినడం ఆపి, మూతి తుడుచుకుంటూ, అనుమానంగా కళ్ళుచిట్లించి చుట్టూ చూశాడు.

కాగడా పట్టుకుని...పైకి...లేచేడు!?

నేను భీతిల్లిపోతూ అటువేపు చూసాను.

నా శరీరం చలి, జ్వరం వచ్చినట్లు గజగజ వణుకుతోంది.

నరమాంసభక్షకుడు చేతిలోని కాగడాతో మా చెట్టుకు నాలుగజాల దూరంలోకొచ్చి నిలబడి గ్రద్దలా అటూఇటూ చూడసాగాడు. వణుకును ఆపుకోలేకపోతున్నాను...

శాన్యోరాకేమీ సూచనలివ్వడానికి అవకాశం లేదు. ఆమెకాని, నేనుకాని కొంచెం ప్రక్కకు కదిలినా ఆకుల చప్పుడు అవుతుంది. ఊపిరి బిగబట్టాను.

నరమాంసభక్షకుడికి తుపాకీ కంటపడింది.

అతను వంగి, దాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకొని పరీక్షించడం మొదలెట్టాడు.

తుపాకీని అటూ, యిటూ తిప్పుతూ బారల్ కేసీ, సేఫ్టీ కాచ్ కేసీ, ట్రిగ్గర్ గార్డ్ కేసీ వింతగా చూడసాగాడు.

నేనూ, శాన్యోరా ఊపిరి బిగపట్టి కిందకు చూస్తున్నాం.

నా శరీరం చెమటలతో నిండిపోయింది...

నరమాంసభక్షకుడి చేతుల్లోని తుపాకీ ఏటవాలుగా వుంది...

ఏదో అనుకుని ట్రిగ్గర్ నొక్కితే సూటిగా పీపులోంచి దూసుకువచ్చి నా గుండెల్లో దిగబడుతుంది బుల్లెట్!

ఆ ఆలోచన రాగానే నా వెన్నులోంచి చలి పుట్టుకొచ్చింది.

అలా జరుగుతుందని 'ముందు జాగ్రత్తగా'_ పక్కకి కదల్లేను.

అకుల చప్పుడుఅయి శాన్యోరా చావుకికూడా బాధ్యుడవుతాను.

ఆ వస్తువేమిటో అతనికి అర్థంఅయి వుండదు.

నరమాంసభక్షకుడు కాస్సేపు ఆ తుపాకీని ముందు భాగం, వెనకభాగం కొరికి, చేతితో తట్టి, విసుగ్గా దూరంగా పొదల్లోకి విసిరేశాడు తుపాకీని.

నాలో భయం అప్పటికి కొంత శాంతించింది.

మిగతావాళ్ళంతా గుహ ముందుగా, తమకేమీ పట్టనట్లుగా మౌనంగా శవాన్ని తింటూనే వున్నారు. దుర్గంధం నా ముక్కు పగలగొడుతోంది. నరమాంసభక్షకుడు వెనుదిరిగి వాళ్ళవేపు నడవసాగాడు.

"థాంక్ గాడ్!" మనసులో నే నొనుకుని స్వేచ్ఛగా ఊపిరి వదిలాను. సరిగ్గా అదే సమయంలో...

మా వెనుకనించి ఆకులు దబదబ కదిలాయ్.

నా గుండె ఝల్లుమంది!

అదిరిపడుతూ వెనక్కి చూసాను.

ఏదో చిన్న జంతువు పరిగె త్తింది.

ఆ అలికిడి విని, తన సహచరులవేపు నడుస్తున్న నర మాంసభక్షకుడు గిరుక్కున వెనుదిరిగాడు......

గబగబా చెట్టు మొదట్లోకి వచ్చి కాగడా పైకెత్తాడు.

విస్తృతమైన వెల్తురు మా ముఖాలమీద పడింది.

ఊహించని పరిణామం అది!

బిక్కచిక్కిపోయి అలాగే ఉండిపోయాను ఒక్క క్షణం......

స్వేదం ముక్కుమీదుగా జారి నోటికి ఉప్పగా తగు లోంది.

"భయంకర్! లుక్ దేర్!" భయంగా అర్చింది శాన్యోరా.

ఉలిక్కిపడి క్రిందికి చూసాను.

రెండు కాళ్ళమీదా ఊగుతూ నరమాంసభక్షకుడు మిగతావాళ్ళని కీచుగా అరుస్తూ పిలుస్తున్నాడు......

అంతే!!

మిగతా ముగ్గురు శవాన్ని వదిలి చటుక్కున లేచారు.

కోతుల్లా గెంతుతూ మేమున్న చెట్టువేపు పరిగెట్టు కొచ్చారు.

* * *

"శాన్యోరా! చెట్టుదూకి పరిగెట్టు... నువ్ ఎడంవేపు నేను కుడివైపు. యిద్దరం ఒకేసారి దొరికిపోకూడదు. యింతకంటే చేసేదేమీలేదు. క్విక్!" అంటూనే ఆమెను తట్టి దబ్బున క్రింద ఉన్న నరమాంసభక్షకుడిమీదకు దూకాను.

మెరుపులా కదిలి అతని గుండెలమీద తన్నేను. వెల్ల

కితలా పడి "బాహూ! బాహూ!" అంటూ వికృతంగా అరవసాగాడు నరమాంసభక్షకుడు. పాదల్లో పడ్డ తుపాకీ తీసుకునే అవకాశంలేదు. యిద్దరం రివ్వున రెండువైపులా పరిగెత్తాం......

నా వెనుక ముగ్గురు నరమాంసభక్షకులు వెంటపడ్డారు పెద్ద పెద్ద కేకలు పెడ్తూ. బాణంలా పరిగెడుతూ సగం తినబడిన శవంమీంచి దూకి కుడిప్రక్కగా లంఘించాను. నా వెనుకే పాదాలచప్పుడు వినపడ్తోంది.

ఎదుట ఏముందో స్పష్టంగా కనపడ్డంలేదు.

అలవాటులేని ప్రాంతం... దారి చేసుకుంటూ పరిగెత్తడం దుస్సాహసంగా అనిపిస్తోంది.

వెనుక కదిలే కాగడాల కాంతివల్ల ఆ మృత్యుదూతలు నా వెనుకే ఉన్నారని తెలుస్తోంది.

దారి తెన్నూ లేకుండా పిచ్చిగా పరిగెడుతున్నాను.
ఆ రాక్షసులకి చిక్కితే తక్షణమే భోంచేస్తారు నన్ను!
దిక్కులేని చావు అంటారు దాన్ని!

లతలు, తీగెలు, ముళ్ళకంపలూ అడ్డం వస్తున్నాయ్.
చేతులు, భుజాలు, గీరుకుపోతున్నాయ్...
ఒగుర్పు...

ముందున్న చీకట్లోకి తారాజువ్వలా దూసుకుపోతున్నాను. ప్రాణభీతి!...ఉన్నట్టుండి మోకాలికి ఏదో టపుక్కున తగిలింది.

అంతే!

తటాలున తూలి బోర్లా ముందుకుపడ్డాను.

ఆ పడ్డంతో నుదురు తప్పున గుద్దుకుంది ఓ బలమైన చెట్టు మొదలుకి.

మెదడు పగిలినట్లనిపించింది...

ప్రపంచం నా కళ్ళముందు గిర్రున తిరగసాగింది.

గాయాన్ని అదిమిపట్టాలని చెయ్యి సగం పైకెత్తాను.

అంతే!

ఆ తర్వాత ఏమయిందో నాకు తెలియలేదు.

* * *

ఎప్పుడో స్పృహ వచ్చింది నాకు.

కళ్ళు తెరవాలనిపించలేదు.

గల సూదులతో పొడిచినట్లుగా బాధ.

గాయం చేత్తో తడుముకుందామని అప్రయత్నంగా చెయ్యి పైకెత్తబోయాను.

కాని నాప్రయత్నం ఫలించలేదు!!

ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచేను.

అప్పుడు తెల్సింది నాకు నేను ఓ చెట్టుకు కట్టివేయబడి ఉన్నానని...

అదే క్షణంలో నాకు జీవితం మీద రోత పుట్టింది.

రాత్రి సరియైన ఆహారం లేదు.

నాలిక పిడచకట్టుకుపోయింది.

దాహం...

విపరీతమైన దాహం...

ఆశగా కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని ముందుకు చూశాను.

ఎదురుగా ఐదారు గజాల దూరలో ఓ చలిమంట వేసి వుంది.

దాని చుట్టూ దాదాపు యిరవైమంది నరమాంస భక్షకులు కూర్చునివున్నారు. నిలుగురు స్త్రీలు నల్లగా, బలిసిన దేహాలతో అందవికారంగావున్నారు.

తాటికాయల్లాంటి వారి వక్షోజాలు నగ్నంగా కనబడుతున్నాయ్.

స్త్రీలూ, పురుషులూ మెడవద్ద ఎముకలదండలు ధరించారు.

నెమ్మదిగా తలతిప్పి పరిసరాలను పరికించాను.

ఇప్పుడు నేనున్నది గుహాప్రాంతం కాదని గ్రహించాను. ఏదో చాటుగావున్న ప్రదేశంలా అవుపిస్తోంది. నా మెదడులో ఓ అనుమానం మొలకెత్తింది.

ఇరవైమంది పురుషులకీ, నలుగురు స్త్రీలేనా?...

అది సమాధానం దొరకని ప్రశ్నగా భావించి మౌనంగా చలికాగుతున్న నరమాంసభక్షకులవేపు చూసాను.

నలుగురు స్త్రీలలో ఓ లావుపాటి స్త్రీ పిల్లకోతిలాంటి పసివాడికి పాలిస్తోంది...

మరో నరమాంసభక్షకుడ్ని తయారుచేస్తోందన్నమాట!

స్తనాల్ని పట్టుకుని చీకుతున్న కుర్రాడ్నిచూసి అదిరిపడ్డాను.

నోరుతెరిచి పాలు తాగుతున్నప్పుడు వాడి నోటికి అటూ ఇటూవున్న చిన్న కోరపళ్ళు తెల్లగా మెరిసాయ్

తళుక్కున!

ఇన్ హెరిటెన్స్!

వారసత్వం!

అవసరాన్నిబట్టీ, ఉపయోగాలబట్టీ అవయవాలు పెరగడంగాని, తరగడంగాని జరుగుతుందన్న డార్విన్ సిద్ధాంతం జ్ఞాపకంవచ్చింది.

"దా...హం..."అనబోయాను. కాని నా నోరు పెగల్లేదు.

ఎప్పట్నించి నిలబడివున్నానో?

నరనరాల్లోనూ నీరసం ఆవహిస్తోంది. (సశేషం)